

P. I. C. PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN INTERNATIONALE COMMUNISTEN

Dit persmateriaal wordt
aan belangstellenden
gratis toegezonden.
Stuur ons uw vrijwillige
bijdrage.

DOELSTELLING:

De ontwikkeling van het
kapitalisme voert tot steeds
heviger crisissen, welke in
steeds grooter werkloosheid en
telkens diepere ontvrichting
van het productieapparaat hun
uitdrukking vinden, waardoor
miljoenen arbeiders buiten de
productie staan en aan de uit-
hongering zijn prijsgegeven. De
thans op den voorgrond treden-
de rationalisatie van het be-
drijfsleven versnelt het tempo
van deze ontwikkeling.

De toenemende verarming en
de steeds groeiende onzekerheid
van bestaan dwingen de arbe-
dersklasse den strijd voor de
communistiche productiewijze
aan te binden. De groepen van
Internationale Communisten
wekken de arbeiders in dezen
strijd op, het beheer en de
leiding van productie en distri-
butie volgens algemeen gelden-
de, maatschappelijke regels
ZELF ter hand te nemen, om
zoo DE ASSOCIATIE VAN
VRIJE EN GELIJKE PRODU-
CENTEN te verwezenlijken.

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (o)
A'DAM, GEM. GIRO C 2895

De groepen van Internatio-
nale Communisten zien den
wezenlijken vooruitgang der
arbeidersbeweging in de ont-
wikkeling van het zelfbewust-
zijn der arbeiders. Daarom
plaatsen ze zich tegenover de
leiderspolitiek van de parie-
mentaire partijen en van de
vakbeweging en stellen de
leuze:

ALLE MACHT AAN DE
ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HAN-
DEN VAN DE BEDRIJFS-
ORGANISATIES!

Int. Instituut
Soc. Geschiedenis
Amsterdam

ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HAN-
DEN DER BEDRIJFSORGANISATIE'S!

Amsterdam
Vierde jaargang

April No. 2.
No. 7.

DE STAKING 'ZUTFEN-EMMERIK.

In het "Maandblad voor spoor- en tramwegpersoneel" troffen we onder
bovenstaand hoofd het volgende aan:

Feiten en omstandigheden, waaronder deze werd opgeheven.

De oppositie tegen het beleid van het H.B. der N.V. in zake de wijze,
waarop de staking bij de Z.E. werd opgeheven vloeit voort uit de ontevreden-
heid der leden, over het gebrek aan eerlijke en volledige voorlichting om-
trent de redenen, waarom dit conflict zoo hals over kop moest worden beëin-
digd en de volkomen onmogelijkheid, dat door de leden, maar vooral door de
stakers, daarop die invloed kon worden uitgeoefend, welke in een MODERNE vak-
organisatie door de direct betrokkenen wordt verlangd en geëischt.

x Eenige dagen voor den dag, waarop de staking blijken zou te eindigen,
vernamen enkele stakers, dat een nieuwe poging werd ondernomen om tusschen
de strijdende partijen te bemiddelen en dat die poging uitging van den
heer v.d.Lande, lid der Eerste Kamer.

Vroegen de stakers in die dagen belangstellend naar den stand dier
bemiddelingspogingen, dan werden zij door de leiding met een kluitje in het
gestuurd, alsof zij vroegen naar mededeelingen omtrent feiten, waarmee zij
niets te maken hadden.

Tot dat op een schoone zomersche dag Zondag met spoed een vergadering
werd "aangezegd" voor de stakers met het H.B. tegen den middags 2 uur, ter-
wijl een vijftal vertrouwensmannen-stakers vooraf, om half twee opgeroepen
werden tot een bespreking.

In die voorvergadering werd dit vijftal een reeks voorwaarden voor-
gelezen, het z.g. COMPROMIS, waarop de leiding van plan was de staking op
te heffen.

OVER DEN INHOUD VAN DIT COMPROMIS BLEEK NIET TE PRATEN TE ZIJN, WANT
DE VOORZITTER DER NEDERLANDSCHE VEREENIGING BEZWOER DEN AANWEZIGEN, DAT
HET COMPROMIS 'S MIDDAGS MOEST WORDEN AANGENOMEN.

Onder zulke omstandigheden werd het voor de vertrouwensmannen zeer
bezwwaarlijk zich tegen de leiding te verzetten, maar er was nog een schoo-
re

2.
ne kans overgebleven om in de stakersvergadering critiek te oefenen op ~~an~~ deze overrompelingsstaktiek van het H.B., omdat daar natuurlijk een veel grooter aantal mensen tegenwoordig zouden zijn, die elkander, bij het oefenen van critiek, krachtig konden en zeker ook zouden steunen.

MAAR DE STAKERSVERGADERING BLEEK EEN LISTIGE COMEDIEVERTOONING TE WORDEN, AANGEZIEN EEN AANTAL BURGERLIJKE HEEREN DAAR DOOR HET HOOFDBESTUUR WAAREN BESCHIEDEN ONDERMEER DE BEMIDDELAAR MET ZIJN SECRETARIS EN OOK DE BUR GEMEESTER VAN DOETICHEM.

Van een bespreking van de voorwaarden, zelfs van een rustig kennismaken van den zin en de beteekenis der opgestelde voorwaarden, was onder die omstandigheden geen sprake meer.

Bovendien werden de zaken zoo rozig voorgesteld, dat de stakers geloofden, dat zij schitterend uit de strijd te voorschijn traden en voor hen en hun gezinnen geen enkel nadeel uit het beëindigen van de strijd op deze voorwaarden konden voortvloeien.

INDIEN ZIJ HADDEN KUNNEN VERMOEDEN, DAR TWEEDEDE VAN HET TOTAAL AANWEZIGE AANTAL STAKERS NIET MEER IN EEN TRAMBEDRIJF WERKZAAM ZOU DEN WORDEN GESTELD. DAN HADDEN ZIJ ZEKER HET COMPROMIS NIET AANVAARD.

WAAROM, VRAGEN ZICH DE STAKERS AF, MOEST ZOO PLOTSELING DE STRIJD WORDEN OPGEHEVEN?

Was de inhoud van de overeenkomst zoo schitterend?

Indien de V.W.T de voorwaarden had nageleefd, dan zou gezegd kunnen worden:

"Nou, onverbeterlijk is het niet, want er staan geen bepalingen in, welke eenig houvast geven, wanneer de V.W.T de voorwaarden niet nakomen." Dat is een ZEER groot nadeel, dat onder omstandigheden, de aanleiding had moeten en kunnen worden, om het onaanvaardbaar te verklaren. Immer het H.B. kende de V.W.T. en de bij haar aangesloten directies VRIJ GOED UIT DE PRACTIJK. Zelfs bij de bemiddelingspogingen van de heer v. d. Lande hadden de heeren zich nauwlettend onzichtbaar gehouden voor de leden van het H.B. der N.V. In het compromis stond ook geen enkele bepaling over heropening of vernieuwing van het contract tusschen de beide partijen, terwijl toch de strijd ook om dat herstel werd aangegaan. Speciaal de mentaliteit van de heeren Loep en Kuiper waren der leiding zoo uit ervaring ondubbelzinnig gebleken, dat het zonder overdrijving misdadig moet worden genoemd, dat de Hoofdbestuurders van de N.V. OP GOED VERTROUWEN, DAT DE WERKGEVERS HET COMPROMIS LOYAAL ZOU DEN NAKOMEN, nalieten te vorderen, dat scherpe sanctie's in de overeenkomst werden opgenomen, welke in werking zouden moeten treden, indien de vastgestelde verplichtingen niet door de V.W.T. werden nageleefd. WAAR dit goed vertrouwen uit voortgekomen was zoo plotseling zullen de lezers van het Weekblad moeilijk kunnen verklaren. In onderscheiden nummers van dit uittingsorgaan der leiding, zoowel uit de dagen der staking, als uit de periode welke daaraan voorafging, als die daarna volgden, komen onaanvechtbare verklaringen over de V.W.T. voor, welke aantoonen, dat het H.B. ALLES van deze heeren durft verwachten, behalve dat ze in staat moeten worden geacht overeenkomsten LOYAAL na te komen.

Nu zouden die voorwaarden, welke naar den uiterlijken schijn er niet zoo kwaad uitzagen, toch, ZONDER SANCTIES, aanvaard zijn, indien het einde der

3.
staking ABSOLUUT GEBODEN WAS! Dus, indien de omstandigheden de N.V. GE-DWONGEN hadden, den strijd op te geven. Dus, indien de stakers de leiding het vertrouwen hadden opgezegd; of, indien de geldmiddelen der N.V. en het N.V.V. voortzetting der staking niet meer toelieten; of om andere overwegingen, onafhankelijk van de strijders!

MAAR IN ZOO'N GEVAL WAS HET TOCH GEBODEN GEWEEST DE BETROKKEN ARBEIDERS MET DEN AARD STELLEN!

Modern georganiseerd zijn toch geen onmondige Hofjesmensen, die niet weten mogen welke motieven hun leiders drijven tot bepaalde daden?

ER MAG DAN OOK ALS VASTSTAAND WORDEN AANGENOMEN DAT GEEN BYZONDERE OMSTANDIGHEDEN HET H.B. GEDWONGEN HEBBEN DE OPHEFFING DER STAKING TE FORCEEREN, AANGEZIEN DAN TENMINSTE NU WEL EEN STEEKHOUDEND ARGUMENT ZOU WORDEN BEKEND GESTELD OM DIE OPHEFFING T O E N EN Z O O T E MOTIVEEREN!

Maar dit zoo zijnde, mag, moet toch een openhartige verklaring geëischt worden voor het ontstellende feit, dat het H.B. met een zoo schandelijke onaandoenlijkheid de maatschappelijke positie, het bestaan, van een groote groep stakers geofferd heeft aan een, der leden en stakers, volkomen onbekend gebleven DOEL!

Maar er is MEER! Dat vertellen wij in een volgend artikel.

Op dit artikel zou natuurlijk wel het een en ander te zeggen zijn. Echter, hoofdzaak waar het om gaat is, dat er verzet komt tegen de leiders.

De moderne vakorganisatie in het bijzonder kenmerkt zich juist daardoor, dat zijn leden niet de minste invloed op de gang van zaken hebben en dit ook niet verlangen. Door zijn doelstelling en centralistische vorm is de moderne vakbeweging niet meer dan een of andere verzekering, alleen dan met dit verschil, dat de contributie van de leden hoofdzakelijk dient om een stel bonzen te onderhouden.

Ofschoon we dus maar al te goed de beteekenis van de vakbeweging voor de arbeiders kennen, moet toch elk verzet en elke beweging van zijn leden onze belangstelling vragen, vooral als dit verzet gericht is tegen de bonzen, die, evenals in de politieke partijen een onbepaalde macht uitoefenen en in zekeren zin grooter vijanden van de arbeiders zijn dan de openlijke vertegenwoordigers der kapitalistische klasse.

Het optreden der leiders van de Ned. Vereeniging van Spoor- en Tramwegpersoneel is natuurlijk voor hen, die al eens een en ander meegemaakt hebben in de C.P. en dergelijke partijen, geen nieuws. Zij zijn in dit opzicht wel wat gewend. Te meer moet het hen en allen die voor de directe actie der arbeiders zelf zijn, een genoegen doen, dat ook op het terrein der vakbeweging leven in de brouwerij komt.

Zonder de beteekenis van deze oppositie te overschatten, juichen wij het toe, dat althans een deel der arbeiders van Spoor- en Tramwegpersoneel zijn leiders in de gaten krijgt. Tegen het wezen der vakbeweging gaat het in dit geval niet. NOG NIET!

DE REVOLUTIONAIRE RECHTBANK

(Kampfruf, Maart 1931.)

4.
Toen het russische proletariaat onder leiding van de bolsjewiki in October 1917 de heerschappij der bourgeoisie omverwierp en de radenmacht door middel van de bolsjewistische partij in het leven riep, waren het de sociaaldemocraten die met de gemeenste middelen trachtten de bolsjewistische dictatuur te ondermijnen. Een vergeefsche poging - de russische revolutie liet zich niet door sociaaldemocratische bourgeoisie-lakeien in de grond boren.

Een jaar later, toen in Duitschland, Oostenrijk en Hongarije het kapitalistische stelsel door de slagen van de wereldoorlog ineensloot en het proletariaat trachtte om evenals de russische broeders de proletarische dictatuur op te richten, toen waren het de sociaaldemocratische vakbonzen, de keizersocialisten van het slag Ebert - Noske - Scheidemann, die de revolutie met succes bloedig wisten neer te slaan. In bondgenootschap met Hindenburg en de keizerlijke generaliteit sloegen ze de besten der proletarische klasse neer en vermoordden de revolutionaire leiders. Bewust sneden ze het verband met het russische proletariaat af, wezen hun vertegenwoordigers uit Duitschland uit en kropen laf onder de vlerken van de kapitalistische ententerovers. Hun doel was bereikt. Nogmaals kon het kapitaal zijn uitbuitingsmaatschappij grondvesten, nogmaals gelukte het de sociaaldemocratische huurlingen van het kapitaal hun smerige bestaan te redden.

Nog heeft geen revolutionaire rechtbank ze voor hun schanddaden en beulendiensten ter verantwoording geroepen en terechtgesteld. Eerst het overwinnende proletariaat zal de Kautsky's en Macdonald's, de Noske's en Thomas' voor hun bloedige contrarevolutionaire daden terechtstellen en vernietigen, het tuig, dat Rosa Luxemburg met recht "de infaamste en grootste schoffen van de wereldgeschiedenis" noemde.

Voor enkele weken hield in Moskou de revolutionaire rechtbank zitting. Niet de groote vijanden der revolutie werden terechtgesteld, maar op de beklaagdenbank zaten 14 sociaaldemocratische saboteurs, die grootendeels in staatsdienst der Bolsjewiki waren. Volgens de door Krylenko gehouden aanklacht heet het woordelijk: "Wij klagen niet de 2e Internationale, maar de hier zittende groep der russische menschewiki aan". En zoo is het ook inderdaad, want de werkelijke saboteurs der proletarische bevrijding zitten nog in kapitalistische staatsposten op het droge - de 2e Intern. met haar contrarevolutionair apparaat zit nog niet op de beklaagdenbank der revolutionaire rechtbank, nog kan ze de zaken der bourgeoisie mogelijk maken.

Wanneer het wereldproletariaat naar Moskou ziet en de zich dikwijls herhalende saboteursprocessen opmerkzaam volgt, dan vraagt het zich af hoe het mogelijk is, dat in een staat, waar de arbeiders hun uitbuiters reëel overwonnen hebben en naar het heet een ernstige poging doen het socialisme op te bouwen dat saboteurs van allerlei soort in zulk een

5.
staat steeds weer deze opbouw kunnen benadeelen en remmen? Het Ramsin-proces zoowel als het laatste menschewiki-proces brachten het bewijs, dat vijanden v.h. communisme in staat waren de hoogste economische posities in de russische staatsmachine te bereiken. Enkel en behoorden zelfs als deskundige tot de "Opperste economische raad" en konden daar hun sabotage uitoefenen. Wie niet blind is moet denken: "hier is een rotte plek in het bolsjewistische apparaat". Is het russische proletariaat werkelijk zoo onmondig, dat het niet zelf in staat is, zijn productie te leiden en te controleeren, komt het er werkelijk niet zonder vroegere bourgeoisie-elementen en menschewiki?

Wij denken echter dat de starre opbouw van boven naar beneden van de bolsjewistische partij het daarin hindert. Zou het russische proletariaat zelf in de staat het beheer en in de bedrijven de productie leiden en voltrekken, dan was het onmogelijk dat klassevijanden zoo dikwijls in het belang v.d. contrarevolutie het russische proletariaat konden benadeelen.

De steeds terugkeerende "saboteursarbeid" bewijst echter juist, dat de russische arbeidersklasse niet heer over de productiemachinerie is, maar de slaaf van de Nep-kapitalistische maatschappij! Een grondige omkeer door het radenstelsel is slechts te bereiken door revolutionaire massaacties van de proletarische klasse tegen de sowjetbourgeoisie, wier economische politiek niets met de communistische beginselen te maken heeft! En deze klassestrijd vereischt zeer zeker de breuk met de bolsjewistische regeringspartij, die nog slechts een herboom van de kapitalistische maatschappijontwikkeling is!

P. I. C.

**PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN
INTERNATIONALE COMMUNISTEN**

Dit persmateriaal wordt
aan belangstellenden
gratis toegezonden.
Stuur ons uw vrijwillige
bijdrage.

Int. Instituut
Soc. Geschiedenis
Amsterdam

DOELSTELLING:

De ontwikkeling van het
kapitalisme voert tot steeds
heviger crisissen, welke in
steeds groter werkeloosheid en
telkens diepere ontwrichting
van het productieapparaat hun
uitdrukking vinden, waardoor
miljoenen arbeiders buiten de
productie staan en aan de uit-
hongerding zijn prijsgegeven. De
thans op den voorgrond treden-
de rationalisatie van het be-
drijfsleven versnelt het tempo
van deze ontwikkeling.

De toenemende verarming en
de steeds groeiende onzekerheid
van bestaan dwingen de arbeit-
dersklasse den strijd voor de
communistiche productiewijze
aan te binden. De groepen van
Internationale Communisten
welken de arbeiders in dezen
strijd op het beheer en de
leiding van productie en distri-
butie volgens algemeen gelden-
de, maatschappelijke regels
ZELF ter hand te nemen, om
zoo DE ASSOCIATIE VAN
VRIJE EN GELIJKE PRODU-
CENTEN te verwezenlijken.

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (o)
A'DAM, GEM. GIRO C 2886

De groepen van Internatio-
nale Communisten zien den
wezenlijken vooruitgang der
arbeidersbeweging in de ont-
wikkeling van het zelfbewust-
zijn der arbeiders. Daarom
plaatsen ze zich tegenover de
leiderspolitiek van de parie-
mentaire partijen en van de
vakbeweging en stellen de
leuze:
**ALLE MACHT AAN DE
ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HAN-
DEN VAN DE BEDRIJFS-
ORGANISATIES!**

**ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HANDE DER BEDRIJFSORGANISATIES!**

Amsterdam
Vierde jaargang

Mel Np. 1.
No. 8.

DICTATUUR IN DUITSCHLAND.

Hieronder volgen de voornaamste bepalingen van de Duitse "Notver-
ordnung" van 28 Maart 1931.

Plicht tot aanmelding en verbod van openbare vergaderingen.

Par. 1. Openbare politieke vergaderingen zoowel als alle samenkomsten en
optochten onder de vrije hemel moeten op zijn laatst 24 uur van te vo-
ren onder opgave van plaats, tijd en het onderwerp, dat behandeld zal
worden, bij de plaatselijke politie-autoriteiten worden aangemeld.
Ze kunnen verboden worden wanneer de omstandigheden aanleiding
geven te veronderstellen

1. dat tot ongehoorzaamheid tegen wetten of rechtsgeldige veror-
deningen of de binnen hun bevoegdheid getroffen bepalingen van grond-
wettige regeering of bestuur, oproepen of opgehitst wordt, of
2. dat organen, inrichtingen, bestuur of leidende beambten van de
staat beschimpt of moedwillig verdacht gemaakt worden, of
3. dat godsdienstige genootschappen volgens publiek recht, hun in-
richtingen, gebruiken of voorwerpen van hun religieuze veraering be-
schimpt of moedwillig verdacht gemaakt worden, of
4. dat op andere wijze de publieke veiligheid of orde gevaar loopt.

Par. 2. Met gevangenisstraf van minstens drie maanden, waarbaast een geld-
boete opgelegd kan worden, wordt, voorzover de daad naar andere voor-
schriften niet met hooger straf bedreigd wordt, bestraft:

1. die zonder de volgens par. 1. vereischte aanmelding, of met opzet-
telijke afwijking van de in de aanmelding gedane opgaven, of onder over-
tredding van een verbod een vergadering of een optocht te organiseren,
of leidt, of daarbij als redenaar optreedt.
2. die openlijk tot geweldadigheid tegen een persoon, of geweldda-
digheden tegen personen of zaken oproept of ophitst.